

În sprâjinul agriculturii socialiste

Zece ani de la reforma învățământului

Organ al Ministerului Învățământului și Culturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Învățământ și Cultura
Anul X, Nr. 479 Vineri 25 iulie 1958 6 pagini 25 bani

ZECE ANI DE LA REFORMA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

S-au împlinesc 10 ani de la înfăptuirea uneia dintre cele mai importante reforme ale regimului democrat-popular, reforma învățământului, care constituie hotărâre deosebit de importantă în dezvoltarea și progresul țării noastre.

Inițiat și înfăptuit sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, reforma învățământului a lichidat dezacordurile și a creat nădejde noi pentru dezvoltarea învățământului în țara noastră.

Școala veche, cu conținutul său reacționar, era menită să slujească intereselor claselor exploatare, să educe pe oameni în spiritul supunerii față de aceste clase. Burghizele și moșierimea nu aveau nevoie de oameni cu lămură, ci de robi supuși care să știe să muncească pentru îmbogățirea exploatarelor. Pentru aceasta le aveau nevoie de o școală care să semene confuzie în conștiința oamenilor muncii, să împiedice să vadă adevăratele cauze ale mizeriei lor. La adăpostul lozincilor demagogice despre obligativitatea și gratuitatea învățământului, sute de mii de copii erau lăsați anual în afara școlii. Conținutul abstract, metalic, rupt de viață al învățământului, educarea întru frumusețe și întru virtuți, alături de răzăni și slujbă intereselor populare, lipsind minoritățile naționale de dreptul de a avea un învățământ în limba maternă, regimul burghez-moșieresc urmărea dezaionalizarea lor și înfrângerea unei vrajbe naționale permanente. Existența unei întregi rețele de școli particulare și confesionale — în care diplomele se dădeau pe bani și în care se propaga tot felul de idei reacționare și straine de interesele poporului, obscurantismul și misticismul — era incompatibilă cu statul democrat-popular.

Analizând această stare de lucruri care nu mai putea dăinui, primul Congres al P.M.R. a tras sarcina înfăptuirii unei temelnice reforme a învățământului în vederea democratizării școlii de toate gradele și a creării celor mai prielnice condiții pentru dezvoltarea artei și culturii în slujba poporului. În aceste condiții, la 3 august 1948 a fost adoptată legea pentru reforma învățământului, care a pus capăt dezvoltării anarhice a școlii și pregătirii unor cunoștințe antiștiințifice. Prin legea de reformă înfrângerea învățământului public din țara noastră a devenit un învățământ de stat, organizat pe temelii unității de structură și așezat pe baze realist-științifice, corespunzător necesităților dezvoltării demografice populare și construirii societății socialiste.

Trecerea întregului învățământ

în mâna statului a creat posibilități pentru desăvârșirea unei politici școlare unitare și pentru dezvoltarea acestui învățământ potrivit intereselor poporului. Etate, zărea întregului învățământ a constituit garanția exercitării dreptului constituțional la învățătura pentru toți cetățenii țării, indiferent de sex, naționalitate, rasă sau religie, a deschis larg porțile școlilor pentru fiii oamenilor muncii și a asigurat realizarea în fapt a generalizării, obligativității și gratuității învățământului elementar gratuit de 7 ani și a devenit baza întregului sistem de învățământ din Republica Populară Română.

Una dintre cele mai importante măsuri inițiate prin reforma învățământului a fost despărțirea școlii de biserică, lăicizarea învățământului. Predarea religiei și propaganda religioasă în școală nu erau de natură să contribuie la instruirea și educarea realist-științifică a elevilor. De aceea, în interesul societății noastre, întregul învățământ a devenit laic.

Dar reforma învățământului nu a dat școlii noastre numai o structură nouă, ci și un conținut nou, care s-a oglindit în planurile de învățământ, în programele și manualele elaborate pe baza principiilor reformei. Conținutul lor se caracterizează prin: o explicare științifică a fenomenelor naturale și sociale, printr-o mai strânsă legătură cu viața. La baza învățământului nostru au fost puse principiile educației comuniste.

Reforma învățământului a adus schimbări radicale și în ceea ce privește metodele de educație. În locul muștrului și al băii a început să fie folosită metoda convierii, a exemplului personal, colaborarea dintre școală și familie a căpatat o mare importanță.

Insemnătatea reformei învățământului se oglindește în realizările obținute pe acest țărâm în cei 10 ani de la aplicarea ei. Școala de cultură generală a devenit unul din factorii principali ai progresului cultural al poporului și prima verigă în sistemul de pregătire a cadrelor necesare construirii socialismului. Pe această linie ea a făcut însemnate progrese.

La recensământul din Ianuarie 1948, în țara noastră erau 3.497.278 neșcolari de carte, adică 23,1 la sută din populația țării. Lichidarea neștiinței de carte a devenit astfel una din cele mai importante sarcini puse de reforma învățământului, a devenit o problemă de stat. Prin o largă acțiune de lichidare a analabe, fismului, an de an numărul neșcolitorilor de carte a scăzut. În prezent, analfabetismul este lichidat ca fenomen de masă.

Prin reformă s-a acordat o mare atenție dezvoltării învățământului preșcolar. În scopul pregătirii copiilor în vîrstă de 3-7 ani pentru școala elementară și pentru a da posibilitate mamei să participe activ la viața economică, culturală și obștească. Pînă în anul școlar 1957/1958 numărul grădinițelor a crescut de peste patru ori față de anul școlar 1938/1939.

Pentru cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vîrstă școlară s-a lărgit mult rețeaua școlilor elementare de 4 ani, înființându-se astfel de unități pînă în cele mai îndepărtate cătune. În anul 1932/1933 numai jumătate din numărul copiilor frecventau clasele I-IV. În 1957/1958, aproape totalitatea copiilor de vîrstă școlară a fost cuprinsă în clasele I-IV.

O realizare importantă a reformei învățământului o constituie școala elementară de 7 ani, ale cărei clase V-VII corespund fostelor gimnazii sau cursului inferior al școlilor licee și care au sarcina să dea elevilor un sistem larg și unitar de cunoștințe în spiritul concepției materialist-dialectice. Chiar din primul an de aplicare a reformei au luat ființă 3549 unități școlare cu clasele V-VII, a vînd un efectiv de 338.470 elevi. Învățământul de 7 ani s-a dezvoltat apoi an de an pe linia generalizării lui treptate, ajungîndu-se ca în anul școlar 1957/1958 să funcționeze un număr de 4653 unități școlare cu clasele V-VII în care au fost cuprinși 438.000 elevi.

Apărută cu prilejul împlinirii a 10 ani de la aplicarea legii pentru reforma învățământului, recenta Hotărâre a Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățământului elementar de 7 ani în cele localități din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani constituie un document de bază pentru traducerea în viață a Directivelor Congresului al II-lea al Partidului Muncitoresc Român în domeniul dezvoltării și îmbunătățirii învățământului de cultură generală.

În anii care au trecut de la înfăptuirea reformei învățământului a crescut mult numărul școlilor medii, în care fiii oamenilor muncii au căpatat un larg acces. Numărul elevilor din școlile medii a crescut de la 29.004 cîți erau în anul școlar 1938/1939 la 85.619 în anul școlar trecut. Totodată, a luat o largă dezvoltare învățământul școlii și fără frecvență, pentru a da posibilitate oamenilor muncii din producție să și completeze studiile. Școlile speciale de 2 ani (facultățile muncitorești) organizate pe baza legii de reformă a învățământului au adus o contribuție importantă la formarea unei intelectualități noi, muncitorești.

Învățământul profesional și tehnic, reorganizat în urma reformei

HOTĂRÎREA Consiliului de Miniștri cu privire la generalizarea învățământului elementar de 7 ani în acele localități din mediul rural (comune și sate) care au școli de 7 ani

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române hotărăște:

1. Început cu anul școlar 1958/1959 învățământul elementar de 7 ani devine general și obligatoriu în toate localitățile din mediul rural (comune și sate) care au școli elementare de 7 ani.
2. Comitele executive ale staturilor populare vor lua măsurile pentru asigurarea spațiilor de școlarizare în localitățile în care eventual spațiul existent n-ar putea permite generalizarea învățământului elementar de 7 ani.

22.VII.1958

Președintele Consiliului de Miniștri
CHIVU STOICA

„Cine-n horă o să joace Mare, mare se va face. Cine n-o joacă de fel Va rămîne mitel!”

Nici unul din copiii de la grădiniță nu vrea să rămîină „mitel”, să rămîină mai prejos decît prietenii săi mai mari, care vor merge la școală să prezinte programe artistice.

Să înceteze agresiunea imperialistă în Orientul arab

Deși sursă de știri, la 15 iulie opinia publică mondială a luat cunoștință cu indignare despre intervenția armată a Statelor Unite în Liban. La numai două zile după această trupele Marii Britanii au săvîșit un act de agresiune armată împotriva Iordaniei. Apare deci cit se poate de limpede că avem de a face cu un plan coordonat. Acțiunile militare agresive ale S.U.A. și Angliei reprezintă verigi ale unui lanț unic de măsuri menite să reprime mișcarea de eliberare națională a țărilor din Orientul arab în scopul menținerii sau readucerii lor în robia colonialistă.

Aventura războinică a Statelor Unite și Angliei reprezintă gravă păcănită în Orientul apropiat și mijlociu și în întreaga lume. Situația creată de imperialiștii în Liban și Iordanie convinge în sine primejdia unui război care s-ar putea extinde pe întreg pământul.

Debarcîndu-și trupele în Orientul arab, guvernele S.U.A. și Marii Britanii au pășit pe calea amestecului armat în treburile interne ale altor state, încălcînd astfel prevederile dreptului internațional și ale Cartei O.N.U. Imperialiștii și-au demascat o dată în plus în fața întregii lumi ca dușmani ai libertății și independenței popoarelor. Oamenii cinstiți din toate țările au văzut încă o dată cită v-

Invățătorii și profesorii din toate colțurile patriei noastre folosesc din plin zilele vacanței de vară pentru intensificarea ajutorului acordat țărânilor muncitori angajați cu toate forțele în campania de recoltare. La arie, dascălii prezintă în fața sătenilor programe culturale-artistice, difuzează ziarul și cartea, discută cu țărâni probleme de politică internă și internațională. Ei au organizat cu copiii acțiuni de stringere a spiceilor, a plantelor medicinale, a fierului vechi, de curățire a izlazurilor, de înfrumusețare a comunelor.

În ceea ce urmează dăm câteva aspecte din această muncă și sfășurată de harnicii învățătorii și profesorii din regiunea București.

Cu ziarul la arie

Serpîind pe marginea bălților imense, înțilme la tot pasul în raioanele din sudul regiunii București, drumul de țară te duce prin sate cu case vesele dar ulițe făcute (larma s-a mutat la arie). Am ajuns în comuna Furculești și poposim la școala elementară de 4 ani. Pereții școlii — proaspăt spoii — clasele aranjate pînă în cel mai mic amănunt, curtea îngrijită, straturile de flori bine întreținute îți spun că de aci nu toate cadrele didactice au plecat în concediu. Și, în adevăr, cei patru dascăli s-au răstăit astfel încît în această perioadă numai doi se află la odihnă, iar ceilalți doi au rămas la datorie. Și din aceștia doi, numai pe unul îl vei găsi în școală, deoarece pe celălalt îl vei întîlni pe arie sau în drum spre arie. Ce face acolo? Dar cite nu are de făcut un învățător la arie!

În primele zile, cînd colectivității și întovărășii se pregăteau pentru treieris, pedagogii au ajutat la pavoazarea umbrarelor, la confecționarea lozincilor, a panourilor, a fotografiilor. Acum, în fiecare dimineață îl vei vedea pe învățătorul Gheorghe Mihăiță cu pe colegul lui Gheorghe Vlad citind împreună cu țărâni ziarul, împărțindu-le broșuri și discutînd cu ei.

— Dumneavoastră, părinții — l-am auzit pe Gheorghe Vlad adresîndu-se unui grup de săteni, după ce le-a expus situația din Liban și Iordania — care vă iubii copiii și dorii să-i vedeți mari, fericiți la casele lor, trebuie să vă alăturați cu toate forțele celor ce luptă pentru pace și condamnă acțiunile războinice ale imperialiștilor!

Întrăm în vorbă cu niște săteni. Ne povestesc pe un ton admirabil despre reușitul program artistic pregătît de pedagogii cu pionierii din comună și despre punctele din program care l-au încîntat mai mult. Aflăm că nici „grădinița” nu s-a lăsat mai prejos și că nu mai departe decît ieri au venit și cei de o șchioapă să-și distreze părinții ori vecinii aflați în munca treierisului. Iar dacă pe tovarășii director al școlii nu am putut decît să-l auzim vorbindu-ne despre strădaniile învățătorilor de a pregăti cu elevii și cu tinerii din comună programe artistice bune, pe tovarășa educatoare Maria Anghel

am surprins-o chiar pe cînd rețeta de zor cu preșcolarii „Zviciu”. „Alunelul” și alte dansuri populare.

În toate aceste acțiuni am cîntă domnița Ieremia și pedagogii din Furculești de a fi alături de țărâni colectivisti și întovărășii din comună în munca încordată pe care ei o desfășoară într-o perioadă atît de aglomerată cum este aceasta.

Tractoristul Virgil Ghenea tragea cu urechea la zgomotul tractorului. Deodată se repezi în grabă spre batoză: se rupsesse o curea care trebuia reparată de îndată. Cînd să ridice cureaua de jos, simți o durere ascuțită la cap: se lovisse. Durerea persista, iar ceva cald îi picura pe frunte. După ce execută repararea și dădu rumul batozei, observă că rana continuă să sîngerese.

— Du-te la postul de prim ajutor, la pionierul Mateescu! — îi strigară cîțiva.

Victor Mateescu din clasa a VII-a face parte din echipa sanitară organizată de școlari, sub îndrumarea profesorilor lor, pentru deservirea celor opt arie de treieris din comuna Girbovi. Cu îndemnarea, el curăță și dezinfecționează rana tractoristului, aplicîndu-i apoi pansamentul sterilizat. „Pacientul” se întoarce vesel la munca sa, în timp ce Victor Mateescu era bucurat că a acordat la timp ajutorul cerut. Nu degeaba a urmat el, în timpul anului școlar, cursurile organizate de „Crucea roșie”, iar înainte de treieris a luat parte la un instructaj organizat la dispensarul din comună.

Ca și el lucrează Rodica Dumitru, pe care o poți găsi la postul de prim ajutor de la batoza nr. 6 sau celălalt pionier care se află întotdeauna la datorie atunci cînd trebuie să acorde asistența necesară.

În fiecare dimineață, micii sanitari din comuna Girbovi pot fi văzuți mergînd la arie, cu bonete albe pe cap, cu brancarda de cruce roșie și cu trusa sanitară la sold. Ei primesc cu multă seriozitate munca obștească pe care o au de îndeplinit.

Zilnic profesorii de serviciu trec pe la arie și dau micilor sanitari îndrumările necesare.

Dar nu numai sanitarii vin în sprîjinul celor ce muncesc pe ogor.

În timp ce ei sînt prezenți la arie, colegii lor, care frecventează tabăra de carte, au întreprins o serie de acțiuni obștești sub conducerea profesorilor și a instructorilor de pionieri. Astfel, au strîns peste 60 kg spice și o însemnată cantitate de floare de tei. În restul timpului pregătesc programe artistice pe care le prezintă la cîminul cultural și la arie.

VAL PETRESCU
G. MINCA

(Continuare în pag. 4)

a-și făuri singure soarta, drept proclamăm în înșii Cartea O.N.U. care a fost semnată și de S.U.A. și de Marea Britanie.

Pretextul invaziei americano-englize în Liban și Iordania îl constituie cererea președintelui Șamun și a regelui Iusein de a li se acorde „ajutor împotriva agresiunii”. Dar despre ce „agresiune” poate fi vorba? Șe știe că observatorii O.N.U. în Liban și în Iordania au constatat că în această țară se desfășoară o luptă internă a forțelor populare împotriva guvernărilor prooccidentale, rupții de popor. Guvernările iordanice, de asemenea, au pierdut sprîjinul poporului. În aceste condiții apare cit se poate de clar că trupele americane și engleze au fost aduse nu pentru a apăra interesele poporului, ci pentru a pune la adăpostul tancurilor, al tu-

N. TAINIC

(Continuare în pag. 6)

VACANȚA

Pe litoral

Cînd scriu rîndurile de față, cel despre care va fi vorba aici și-a terminat desigur cura la mare și s-au și întors acasă. Protecțiile pe care le-au făcut pe plajă au putut deveni fapte și cine știe dacă, în același timp în care însemnările acestea i-au drumul înapoi, profesorul Marin Chișchiu din Pădureții Costeștilor nu intrize la masa de lucru pentru alcătuirea unei conferințe sau a unui articol pentru gazeta cetățenească. Proaspătului prieten, Gheorghe Borcea, învățător în orașul Doroboi, o fi plecat cu elevii lui să le arate frumusețile patriei, sau poate cutreiera și el salele raionului, purtînd povești și îndemnări pentru țărâni muncitori prinși în bătaia recoltii cerealelor. Vor fi oare surprîși cînd vor vedea că un vecin indiscret le-a auzit discuțiile, le-a dezlegat intenția?

S-au întîlnit pe litoral. Au sosit în aceeași zi la Eforie și au primit împreună o cameră în vila nr. 10 a Consiliului Central al Sindicatelor. Tot împreună au făcut vizita medică și și-au primit prescripțiile pentru cură. Gheorghe Borcea, care are 29 de ani de înunța la catedră, a venit pentru prima oară la mare. Marin Chișchiu, mai tînră, a început de activitate didactică, și-a făcut acum al doilea an de curs la Eforie.

Nedesapărîți, și-au orînduit localitățile programul: dimineața — pe plajă și la ghiol; după amiaza — plimbare pe tîlează, spectacol la teatrul de vară sau eventual o partidă de șah și de șubah la club. Și așa a trecut prima zi, apoi încă una, apoi alta și așa mereu.

Între ei a început să se lege o trainică legătură de prietenie. Ma-

In excursie

În marile centre muncitorești sau pe cărările munților, pe litoral sau pe largile sosele care străzesc cîmpurile patriei poți întîlni adesea, în aceste zile, picurii de elevi poruși în drumetie.

Pentru elevii școlii de 7 ani din Cîmpia Turzii, de pildă, s-a organizat o interesantă excursie la mor-

mintul lui Mihai Viteazul. Copiii au

dupus flori pe mormîntul vestitului voievod, au recitat versuri care slăvesc faptele lui de armă. Excursia a contribuit la educarea elevilor în spiritul dragostei față de tradițiile luptei poporului împotriva cîmpotopitorilor.

Elevii școlii medii „Vasile Alecsandri” din Galați au participat la o excursie pe traseul Galați — Suceava — Vatra Dornei — Cluj — Oradea — Timișoara — Sarmisegetusa — Turnu Severin — Craiova — București — Galați. Numeroase localități vizitate le-au dat, pe lîngă posibilitatea de a cunoaște frumusețile patriei, prilejul de a vedea cu ochii lor marile înfăptuiri ale oamenilor muncii, conduși de partid, în anii puterii populare.

Cu ocazia excursiei făcute pe valea Cîmbului, la poalele munților Prislop, elevii școlii de 7 ani din comuna Orlat, regiunea Stalin, au plantat cîteva mii de puieți de pin. Seara, după ce și-au terminat muncă, ei au aprins un foc de tabără pe care nu-l vor uita multă vreme.

Nici elevii școlii medii nr. 4 din Buzau nu vor uita lesne minunata ascensiune pe care au făcut-o, sub conducerea profesorilor lor, pe Penitenciar. Străbîndu-și valea Cernat pînă la sfîrșit cu același nume, de unde începe urecușul propriu-zis, ei au ajuns pînă în vrîful muntelui, la o înălțime de 1775 m. În drumul de întoarcere, poposind la Gura Milei, au cercetat structura geologică a munților Buzăului și s-au interesat de zonarea vegetației păduroase. Apoi, coborînd prin valea pînă la smeușii spre Zănoaga, au ajuns la Neohi, unde au putut vedea, la cea mai mare fabrică de cherestea din țară, întregul proces tehnologic.

ANGELA EXERESCU

Sergăriti pentru noul an școlar

ÎNCA DE PE ACUM, în un mare număr de școli din Capitală au fost terminate lucrările de amenajare, întreținere și reparată. Așa, de pildă, în raionul Lenin școlile de la nr. 127, 127 și 128 sînt gata să primească elevii. Toate lucrările de reparare și amenajare a școlilor din raion vor fi terminate pînă la 29 august.

Mari lucrări de reparată sînt în curs la școala de 7 ani din șoseaua Pandurii, care se transformă în școala medie. Pentru ea s-a crezut condițiile necesare, s-au construit șase săli de clasă noi. Laboratoarele au fost înzestrate cu instalații de gaze și apă caldă pentru experiențe. De asemenea, biblioteca s-a mărit prin achiziționarea de noi cărți.

Un rol important în campania de pregătire a noului an școlar îl au și comitele de părinți, care ajută la efectuarea multor lucrări. De pildă, la școala nr. 147 părinții au contribuit la punerea geamurilor, la repararea unor săli de clasă, etc. La școala nr. 128, cu ajutorul comitetului de pă-

care se numără cel de la școala „Ion Creangă”, de la școala nr. 128 etc., organizată asemenea vizite.

Neprecupetînd nici un efort, cadrele didactice pregătesc elevilor condiții tot mai bune de învățătura în noul an școlar.

PETRUȚA SCRIPA
București

DE LA ÎNCEPUTUL acestui luni la școala de 7 ani din centrul muncitoresc Orlat-Sibiu au fost terminate lucrările de amenajare, întreținere și reparată, s-a asigurat aprovizionarea cu combustibil necesar pentru întreaga școală, s-a reparat materialul didactic.

Acum, pedagogii contribuie, prin munca lor solitară, la ridicarea unei noi construcții ce va adăposti școala școlii din centrul muncitoresc Orlat.

Și la școala de 7 ani nr. 15 din orașul Sibiu lucrările de amenajare, întreținere și reparată sînt pe terminate. Cu ajutorul comitetului de pă-

rîni s-a reparat mobilierul, iar atelierul școlii a fost înzestrat cu unelte necesare.

NIC. MANTA și TR. NICOLA
Sibiu

ÎN ORAȘUL LUPENI se desfășoară intens pregătirea pentru deschiderea noului an școlar în cit mai bune condiții. Astfel, la școala de 7 ani nr. 1 se construiesc încă opt săli de clasă, care vor fi terminate în cîntea zilei de 23 August. La școala medie s-au efectuat lucrările de reparare și amenajare necesare pentru a se asigura funcționarea tuturor celor 11 clase ale școlii în timpul dimineții. Sînt în curs lucrări de amenajare, întreținere și reparată și la școala nr. 2, care și-a început lucrările de 7 ani cu limba de predare maghiară.

O contribuție importantă la efectuarea multora din aceste lucrări a aduce conducerea întreprinderii carbonifere din localitate.

E. TETILEANU
Lupeni

DIN ACTIVITATEA ȘCOLILOR PROFESIONALE TEHNICE

Material didactic pentru școlile agricole

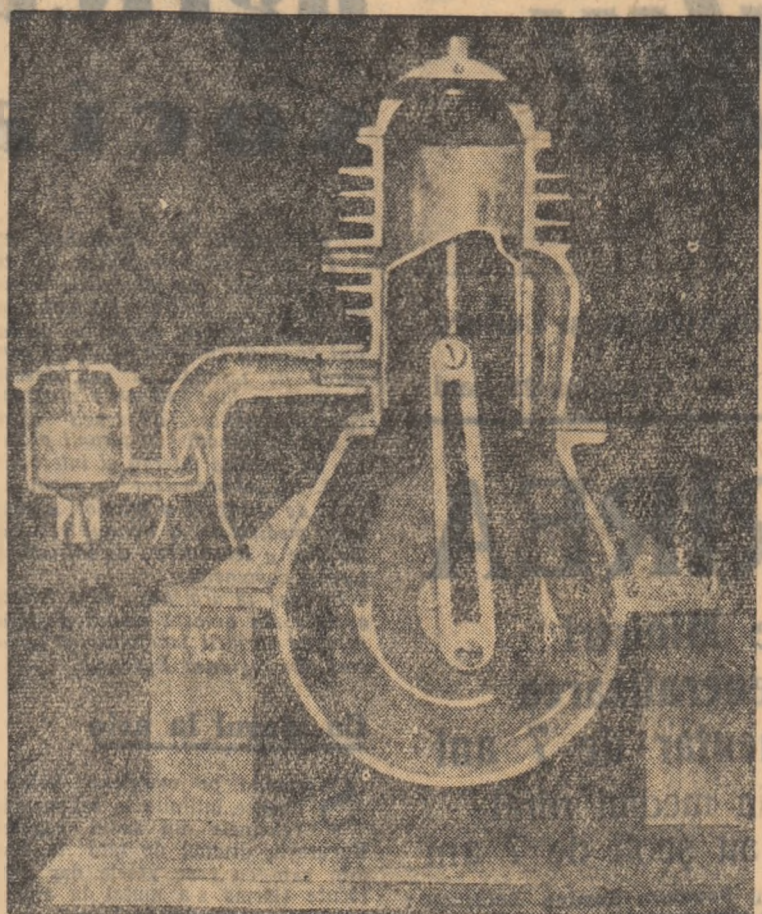
În urma cu zece ani, îndată după reforma învățământului, se înființau pe lângă Ministerul Agriculturii și Silviculturii un atelier care trebuia să proiecteze și să producă materialul didactic necesar învățământului agricol de toate gradele. Cu sprijinul larg al ministrului, acest atelier, condus de inginerul Gheorghe Dănel, a devenit, în decurs de zece ani, o adevărată întreprindere, al cărei plan de producție a sporit, în cantități și sortimente, de la an la an.

Azi, atelierul, în cadrul căruia lucrează aproape 150 de oameni, numără cinci secții: de mecanică fină, de tipărire, de mulaje, de colecții de materiale și de tipărituri. El aprovizionează cu material intuitiv și demonstrativ, pentru lecții și pentru lucrările de laborator, peste 150 de școli agricole, 100 de case-laborator sătești, numeroase institute de cercetări, stații experimentale, unități agricole socialiste, muzee agricole rionale. Se trimit aici mulaje, colecții naturale de plante, de animale împăiate sau conservate în spirit, colecții de insecte și semințe etc. Secțiile de tipărire și mecanică fină ale atelierului produc mese și vitrine de laborator, aparatură pentru analiza solului și semințelor și pentru studiul climei, utilaj pentru spitalele veterinare, utilaj zootehnic etc. Secția de tipărituri scoate anual 50-60 de titluri de cursuri, un mare număr de planșe, materiale de îndrumare etc.

O scurtă vizită în expoziția permanentă a atelierelor de material didactic agricol dă chiar și neînțelesul o imagine sugestivă și convinsătoare asupra diversității și calității materialului didactic produs. Mulajele, lucrate cu deosebit simț artistic, sînt adeseori aproape identice cu modelul natural. Se remarcă aici în special mulajele din sectorul botanic — fructe și legume, secțiuni morfologice în flori, boabe, tulpini, rădăcini ale diferitelor plante.

Produsele atelierelor de material didactic agricol sînt apreciate nu numai în țară, ci și peste hotare. Acest lucru îl dovedesc succesele dobîndite de piesele executate aici și prezentate în expozițiile de la Cairo, Berlin, Praga, Budapesta, Belgrad, Pekin, în urma cărora atelierelor au primit comenzi pentru export.

Colectivul atelierelor naștuse înșiși la mai mult. Tinzind să atingă nivelul celor mai bune creații, conducerea atelierelor urmărește formarea unui consiliu de specialiști în pedagogie care, lucrînd alături de actualii profesori, să contribuie la ridicarea calității didactice-pedagogice a materialelor. Se tinde la executarea unor prototipuri cu care să stimuleze în mai mare măsură gîndirea logică a elevilor. Materia primă de leză folosită pînă acum — ipsosul — va fi înlocuit cu material plastic. Se urmărește, de asemenea, efectuarea unui schimb mai larg de materiale cu străinătatea și extinderea exportului.

Macheta unui motor. În 2 timpi și topografia organelor abdominale la cal, două din multiplele realizări ale atelierelor de material didactic agricol

Rezultatele muncii cabinetelor metodice

Pregătirea cadrelor de muncitori calificați și de tehnicieni pune numeroase probleme cu caracter pedagogic și metodic, legate în special de generalizarea experienței înaintate în acest domeniu, de îmbunătățirea metodelor de instruire și educare a ucenicilor și elevilor. La rezolvarea acestor probleme sînt chemate cabinetele metodice din sistemul învățământului profesional și tehnic. În cadrul activităților organizate de aceste cabinete se studiază și se dezbate cele mai însemnate probleme legate de sarcinile școlilor profesionale și tehnice, de conținutul, formele și metodele muncii în aceste școli.

Una din principalele sarcini care au revenit cabinetelor metodice în anul școlar încheiat a fost organizarea și îndrumarea cercurilor pedagogice ale cadrelor didactice din învățământul profesional și tehnic. Aceasta n-a fost o sarcină ușoară, deoarece școlile profesionale, de meserii agricole, tehnice și tehnice de mașini au profiluri foarte diferite, cu prinzînd o mare varietate de meserii și, pe lângă acestea, aparțin de ministere și instituții centrale diferite. Cu toate acestea, activitățile cabinetelor metodice au reușit în bună parte să imprimе o linie unitară în activitatea celor 124 de cercuri pedagogice existente în întreaga țară.

Principalele activități metodice desfășurate în cadrul cercurilor au fost prezentarea unor referate cu privire la probleme de pedagogie, metodică și educație și organizarea de lecții deschise în vederea schimbului de experiență. Cabinetele au îndrumat îndeaproape activitățile ale cercurilor: au cercetat și au prezentat probleme de pedagogie și metodică, au reușit în bună parte să imprimе o linie unitară în activitatea celor 124 de cercuri pedagogice existente în întreaga țară.

Principalele activități metodice desfășurate în cadrul cercurilor au fost prezentarea unor referate cu privire la probleme de pedagogie, metodică și educație și organizarea de lecții deschise în vederea schimbului de experiență. Cabinetele au îndrumat îndeaproape activitățile ale cercurilor: au cercetat și au prezentat probleme de pedagogie și metodică, au reușit în bună parte să imprimе o linie unitară în activitatea celor 124 de cercuri pedagogice existente în întreaga țară.

Datorită muncii conducerii și cercurilor pedagogice realizată în acest an, unele lipsuri existente în trecut au putut fi înlăturate. Astfel, au fost alinați spre activitatea metodică și o parte din profesorii cu funcția de bază în producție, precum și numeroși profesori de activitate în trecut rămînînd departe de munca cercurilor. Ca urmare a îndrumărilor primite, o serie de cercuri pedagogice, cum sînt cele din Ploiești, Orășul Stălin, Iași, Arad, Cîmpina Turzii și altele, au desfășurat o muncă rodnică, au adus o contribuție importantă la îmbunătățirea activității școlilor.

De asemenea, a dat rezultate bune acțiunea organizată de cabinetele metodice în vederea schimbului de experiență între cercurile pedagogice din cadrul școlilor profesionale și tehnice. S-a adus în vedere, în acest scop, organizarea unor sesiuni de lucru în cadrul școlilor profesionale și tehnice, în vederea schimbului de experiență și a prezentării unor referate cu privire la probleme de pedagogie și metodică. Astfel, au fost organizate sesiuni de lucru în cadrul școlilor profesionale și tehnice din Orășul Stălin, Iași, Arad, Cîmpina Turzii și altele, în vederea schimbului de experiență și a prezentării unor referate cu privire la probleme de pedagogie și metodică.

INTR-O ȘCOALĂ DE CONFECȚII

Peste o străduie lăunșă din Capitală, situată la apropierea de Piața Romană, se găsește o clădire mare, cu fațade largi, luminoase. Pe o încă încă asortată lângă intrarea ce are în curtea clădirii, sînt scrise cu litere mari: „Școala de meserii textile confecții”. Peste 400 de ucenici și profesori lucrează în această școală cursuri teoretice și practice de 4 ani în vederea pregătirii în meseriile de confecții bărbătești și pentru femei.

Împreună cu învățătorii Școlii de Confecții, direcțiile școlii vizită elevii din clasele școlii, unde sînt desfășurate activități de învățare și de aplicare a cunoștințelor dobîndite în timpul cursurilor. În aceste activități sînt prezente profesorii și elevii școlii, care sînt împărțiți în grupuri de lucru și lucrează la rezolvarea unor probleme practice. În cadrul acestor activități sînt prezente profesorii și elevii școlii, care sînt împărțiți în grupuri de lucru și lucrează la rezolvarea unor probleme practice.

Activitatea școlilor profesionale și tehnice

Activitatea școlilor profesionale și tehnice este caracterizată de o mare diversitate și de o înaltă calificare a muncii. În cadrul acestor școli sînt desfășurate activități de învățare și de aplicare a cunoștințelor dobîndite în timpul cursurilor. În aceste activități sînt prezente profesorii și elevii școlii, care sînt împărțiți în grupuri de lucru și lucrează la rezolvarea unor probleme practice.

Mai multă grijă practicii ucenicilor

O parte din ucenicii centrului școlar agricol din Călărași își desfășoară practica de vară în gospodăria didactică a școlii. Îndrumați îndeaproape de profesorii conducători de practică, munca ucenicilor este organizată în mod sistematic și riguros, asigurîndu-se un bun randament, răspunzînd cerințelor pregătirii practice a viitorilor mecanizatori, agricoli și zootehnicieni. Rezultate bune în munca obțin și ucenicii care își desfășoară practica la S.M.T.-Cuză Vodă și la Atelierele mecanice-Călărași, sub îndrumarea profesorilor Toma Savin și Nicolae Radovici.

Alte stau însă lucrurile cu ucenicii trimiși să-și facă practica de vară la S.M.T.-Clocănești. Din cauza lipsei de interes a profesorului Ion Zărnescu, care nu-și îndeplinește așa cum ar trebui sarcina de a îndruma și controla activitatea ucenicilor, aceștia se desfășoară în mod necorespunzător. Bunoară, ucenicii Ion Dragomir, Petre Ștefan și Gheorghe Albu n-au făcut, de la începutul practicii și pînă acum, decît să care apă cu sacușa sau să efectueze lucrări de deparanare.

Se știe că în perioada practicii, pentru a învăța cum să aplice în condițiile producției cunoștințele și deprinderile dobîndite în școală, ucenicii trebuie să treacă, în cadrul unității productive unde lucrează, prin toate secțiile care au conținutul direct și viu al muncii, să fie instruiți asupra celor mai însemnate munci agricole. Rolul profesorului care îndrumă practica este tocmai de a asigura o asemenea instruire a ucenicilor, de a-i ajuta să aplice ceea ce au studiat în timpul anului. Dar profesorul Zărnescu nu poate face aceasta, deoarece el lipsește zile întregi și chiar săptămîni dintr-un an. Dacă te interesezi de el la sediul S.M.T.-Clocănești și se spune că nu se știe unde e, dar că se află poate la brigadă. La brigăzi, fie la cele din comuna Clocănești, fie la cele din comuna Rasa și Cacomeanca, primii același răspuns: nu se află nici dar este, poate, la sediu. În realitate, profesorul Zărnescu își petrece vremea la domiciliul său, în comuna Vîlășești. Cu astfel de conducători este împiedecă că practica ucenicilor nu se poate desfășura în bune condiții.

O problemă asupra căreia considerăm că trebuie să se oprească mai mult conducerea centrului școlar agricol din Călărași o constituie problema carnetelor de practică. Din cauza lipsei de interes față de acestea, unii ucenici de la G.A.S.-Călărași nu și le-au mai completat de la începutul lunii iunie, iar alții nu și-au consemnat în aceste carnetele nici o zi din activitatea lor. Se găsește, de asemenea, că D. Moisescu de la S.M.T.-Clocănești, care nici nu are carnet de practică, Săcina de a se folosi carnetele de practică n-a fost însă tratată la întîmplare. Ele au rolul de a folosi ucenicilor în sistematizarea și precizarea datelor tehnice în legătură cu lucrările executate în unitățile productive și, totodată, de a ajuta conducerea unităților productive în cadrul cărora se efectuează practica să urmărească zi de zi felul cum e parcursă programa de practică, precum și rezultatele obținute de ucenici. Lăsa de pe lînsă de grijă pentru completarea acestor carnetele este cu totul condamnabilă.

Direcția centrului școlar agricol din Călărași trebuie să ia măsuri pentru a asigura ca toți profesorii care conduc practica ucenicilor în unitățile agricole socialiste să-și îndeplinească în mod conștiințos sarcinile, să nu tolereze sustragerea acestora de la munca lor de îndrumare și control. Practica de vară a ucenicilor trebuie să reprezinte o continuare a activității didactice din timpul școlii a profesorilor, să ocupe un loc de seamă în munca lor pentru continua îmbunătățire a pregătirii ucenicilor.

Activitatea școlilor profesionale și tehnice

Activitatea școlilor profesionale și tehnice este caracterizată de o mare diversitate și de o înaltă calificare a muncii. În cadrul acestor școli sînt desfășurate activități de învățare și de aplicare a cunoștințelor dobîndite în timpul cursurilor. În aceste activități sînt prezente profesorii și elevii școlii, care sînt împărțiți în grupuri de lucru și lucrează la rezolvarea unor probleme practice.

Căldările de studii în U.R.S.S.

Pregătirea muncitorilor calificați

Dezvoltarea continuă a producției socialiste în U.R.S.S., introducerea pe scară tot mai largă a tehnicii noi în industrie și agricultură, deschiderea multor noi domenii de activitate pentru construcții au impus școlii sovietice să dea caedre cu mai calificate și cu o pregătire multilaterală.

Pentru acoperirea necesarului de cadre pentru producția industrială și agricolă, pentru construcții și pentru căi ferate, în Uniunea Sovietică sînt organizate 3160 școli profesionale care cuprind peste 800.000 elevi ce se pregătesc în diferite meserii. Toate tipurile de școli profesionale de meserii, de transport, de căi ferate, de construcții, miniere, se află sub îndrumarea și conducerea Direcției Generale a Rezervelor de Muncă de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. și în cadrul școlilor ale acestei direcții generale (direcții republicane, regionale și două direcții orășenești — la Moscova și Leningrad).

Școlile profesionale pregătesc muncitori calificați în diferite absolvenților școlilor de 7 ani. Durata de studiu este de 2-3 ani, în funcție de complexitatea meseriei. Primirea elevilor în școală se face pe baza încercării, fără examen de admitere, avîndu-se în vedere orientarea profesională dată elevilor de către școala de 7 ani.

În școlile de căi ferate sînt primii cu prioritate filii muncitorilor feroviarilor. Spre deosebire de celelalte școli profesionale, care primesc elevi începînd de la vîrsta de 14 ani, în școlile de căi ferate vîrsta elevilor la admitere trebuie să fie de 15-16 ani, astfel ca la absolvire să aibă 18 ani, deoarece în rețeaua căilor ferate se cere o mare securitate a muncii; de asemenea, în școlile profesionale de miniere se primesc numai tineri în vîrstă de peste 17 ani.

Începînd din anul 1954, ca urmare a Directivelor Partidului Comunist și ale Guvernului Uniunii Sovietice în legătură cu generalizarea învățământului de 10 ani, s-a creat un tip superior de școală profesională în care se primesc absolvenții ai școlii medii de 10 ani, în vîrstă de 17-25 ani. Durata de studiu este de 1-2 ani, tînuindu-se seama de complexitatea profesiei în care se pregătesc tinerii și de nivelul înalt al calificării sau tehnicienilor.

Pînă în anul 1955, Direcția Generală a Rezervelor de Muncă avea sarcina de a pregăti cadre numai pentru industrie, căi ferate, construcții și agricultură. Începînd din anul 1955, în școlile din sistemul acestei direcții se pregătesc și cadre pentru agricultură. În acest scop au fost organizate 1000 de școli pentru meseriile de mecanizatori agricoli, tractoriști, combineri etc. cu o durată de studiu de 1-2 ani. În care se primesc absolvenții ai școlilor de 7 ani în vîrstă de 17-30 ani. Elevii acestor școli sînt pregătiti pentru a lucra în diverse activități agricole pe un an. Elevii școlilor de mecanizare a agriculturii cu durata de 2 ani primesc o pregătire mult mai largă în ceea ce privește dobîndirea cunoștințelor și în domeniul construcțiilor agricole și al domeniului electricității rurale agricole.

Începînd din anul 1957, Direcția Generală a Rezervelor de Muncă a primit sarcina de a organiza un nou tip de școală — pentru pregătirea tinerilor din casele de copii. În acest scop s-au organizat școli tehnice profesionale de 12 ani și școli tehnice profesionale de 12 ani organizate în 1957 sînt admisi copii orfanii în vîrstă de 7 ani care primesc cunoștințele schizante cu cele din învățământul mediu de cultură generală și totodată învață o meserie. În clasele I-VII pregătirea elevilor este identică cu aceea care se dă în școlile de 7 ani, avîndu-se în vedere deosebită importanța lucrărilor practice și educației estetice. În clasele VIII-XII s-a introdus o nouă disciplină — „bazele tehnice și automatizării producției”. În cadrul acestor școli, elevii de la VIII-a studiază principalele ramuri de producție, elevii claselor IX și X o anumită ramură de producție, iar elevii claselor XI și XII se specializează în una din profesii sau ramuri de producție studiate în clasele anterioare.

Planul de învățământ al școlilor tehnice profesionale de 12 ani cuprinde cînd cultura de învățământ (obiecte de cultură generală, obiecte de învățământ politehnic, învățământ științific și practic, educație estetică și educație fizică).

În școlile tehnice de 4 ani, se primesc tineri în vîrstă de 14-15 ani, de la casele de copii, care au un termen de școală de 7 ani, însă au la bază minimum 5 clase elementare. În această școală, elevii au posibilitatea să termine învățământul elementar de 7 ani și, paralel cu aceasta, să primească o calificare profesională.

Conținutul planului de învățământ pentru școlile profesionale și tehnice de 4 ani este constituit din 4 cicluri. Cel mai important dintre acestea este învățământul practic care ocupă 60-80 la sută din timpul de studiu. Există apoi un ciclu al obiectelor de cultură specială, în care se cuprind, în genere, tehnologia specială a meseriei, tehnologia generală a producției, desenul tehnic, electrotehnica, mecanica tehnică, matematica specială (aplicată la profesie). Ciclul obiectelor legate de educația politică cuprinde istoria patriei și geografia economică. Cel de al patrulea ciclu include educația fizică (2 ore săptămînal pentru fiecare an de studiu).

Învățământul practic se desfășoară în atelierul școlii, timp de 6 luni, și mozaice și de montaj subzisanse de mașini. Apoi trec în mină, unde lucrează la combina de cărbuni. Viitorii strungari lucrează în atelierul școlii un an, un an și jumătate, apoi își continuă învățământul practic în atelierul școlii depinde de specificul meseriei. De exemplu, viitorii mineri învață în atelierul școlii, timp de 6 luni, să monteze și să deconstruiască subzisanse de mașini. Apoi trec în mină, unde lucrează la combina de cărbuni. Viitorii strungari lucrează în atelierul școlii un an, un an și jumătate, apoi își continuă învățământul practic în atelierul școlii.

Elevii din școlile profesionale primesc întîlnirea de la stat și o treime din contravaloarea muncii pentru producție. Restul de două treimi din contravaloarea muncii elevilor se folosește pentru îmbunătățirea condițiilor materiale și culturale ale școlii.

În pregătirea elevilor, școlile profesionale și tehnice sînt primii după principii instruirii practice în procesul de producție, prima parte a școlarizării efectuîndu-se așa cum s-a arătat în atelierul școlii și a doua parte în întreprindere, sub supravegherea maestrului-instructor al școlii și sub îndrumarea tehnică dată de întreprindere. De asemenea, tînuindu-se seama de principiul că învățământul practic trebuie să se desfășoare pentru producție, elevii execută produse utile, prevăzute în planul școlii, care constituie o parte componentă a planului de producție al întreprinderii din apropierea școlii. Școlile din sistemul rezervelor de muncă au reușit să execute anual 8.000 de strunguri și instrumente în valoare de 20.000.000 ruble, mobilier în valoare de 7.000.000 ruble. Școlile de construcții au executat sute de locuințe în valoare de 220.000.000 ruble anual.

Un alt principiu care călăuzește munca școlilor profesionale este acela care cere ca învățământul practic și producția realizată de elevi să aibă un scop educativ. Totodată, sortimentele din planul de producție trebuie să satisfacă, pe cît posibil, cerințele programelor școlare, trebuie să existe o strînsă concordanță între producția de realizată de elevi și instruirea lor practică.

Instruirea practică se realizează pe sistemul operațiilor complexe, aplicîndu-se principiul pedagogic de a lucra în grupuri mici și simplu la complex și executîndu-se operațiile în mod succesiv.

O mare importanță se acordă principiului îmbinării instruirii teoretice cu practica. Instruirea teoretică se desfășoară în laboratoarele școlare și în laboratoarele bine dotate cu material didactic. Obiectele de studiu cu caracter tehnic sînt preluate de către lucrătorii cu funcția de bază în școală, iar educația politică de către profesorii da istorie.

Instruirea practică a elevilor este realizată de către maștrii provenienți din producție, cu experiență în activitatea profesională și științifică. Maștrii sînt pregătiti în școli tehnice incluse în sistemul Ministerului Învățământului Superior, care au o durată de școlarizare de 1-2 ani în aceste școli se primesc pe baza de examen de admitere, absolvenții ai școlilor profesionale care au lucrat după absolvire 3 ani în producție și au ajuns la categoria a VI-a de calificare precum și absolvenții ai școlilor medii de 10 ani.

Activitatea unui maestrul-instructor la o școală profesională este normată la 8 ore pe zi. Maștrii lu în primire o grupă de elevi din anul I și se îngrijesc de instruirea elevilor pînă la absolvire.

Pentru cercetarea științifică a unor probleme privind învățământul practic, Direcția Generală a Rezervelor de Muncă este sprijinită de Consiliul Științific, care este un organ consultativ. Din Consiliul Științific pentru învățământ profesional fac parte 200 de oameni de știință din diferite ramuri de activitate profesională de știință din domeniul pedagogic. În prezent se preconizează crearea unui institut pentru cercetări științifice în domeniul învățământului profesional. În ceea ce privește munca metodică, școlile profesionale sînt îndrumate și sprijinite de către cabinetele metodice organizate în 40 de regiuni mai importante și cu școli multe. Cabinetele metodice cercetează unele probleme indicate de cabinetul metodic central din Moscova.

Învățământul profesional și tehnic se bucură de o atenție permanentă din partea P.C.U.S. și a Guvernului Uniunii Sovietice. Fiecare școală este patronată de o întreprindere, care îl acordă un important sprijin material și tehnic. Întreprinderile industriale și unitățile agricole socialiste care patronază școlile profesionale permit ca elevii să se specializeze la locurile de muncă unde vor fi repartizați, înzestreză la borsoarele și atelierele cu utilaj, școli, instrumente și materiale, dau școlilor comenzi care corespund pe cît posibil cerințelor programelor școlare.

Școlile se străduiesc să dea elevilor și unităților agricole socialiste muncitorilor cu o pregătire tehnică și cu un larg orizont cultural și tehnic, capabili să folosească tehnica nouă, pentru a contribui din plin la creșterea continuă a producției socialiste și a productivității muncii.

Ing. EMIL RIZESCU
director adjunct în Ministerul Învățământului și Culturii

IN FOTOGRAFIA ALĂTURATĂ: Școala profesională C.F.R. din Oradea pregătește muncitori în meseriile montatori de locomotive și lașăuși montatori de vagoane. În fotografie: Inginerul prof. Corneli Făcaș explică ucenicilor mecanismul de funcționare a locomotivei.

Lucrări practice în timpul excursiei

Profesorii de geografie și științe naturale au organizat o excursie de cercetare a lucrărilor practice în timpul excursiei. Aceasta a fost ocazia profesorilor de geografie și științe naturale să facă un studiu de teren privind activitatea hidrologică a râului Argeș în zona de amonte a acestuia.

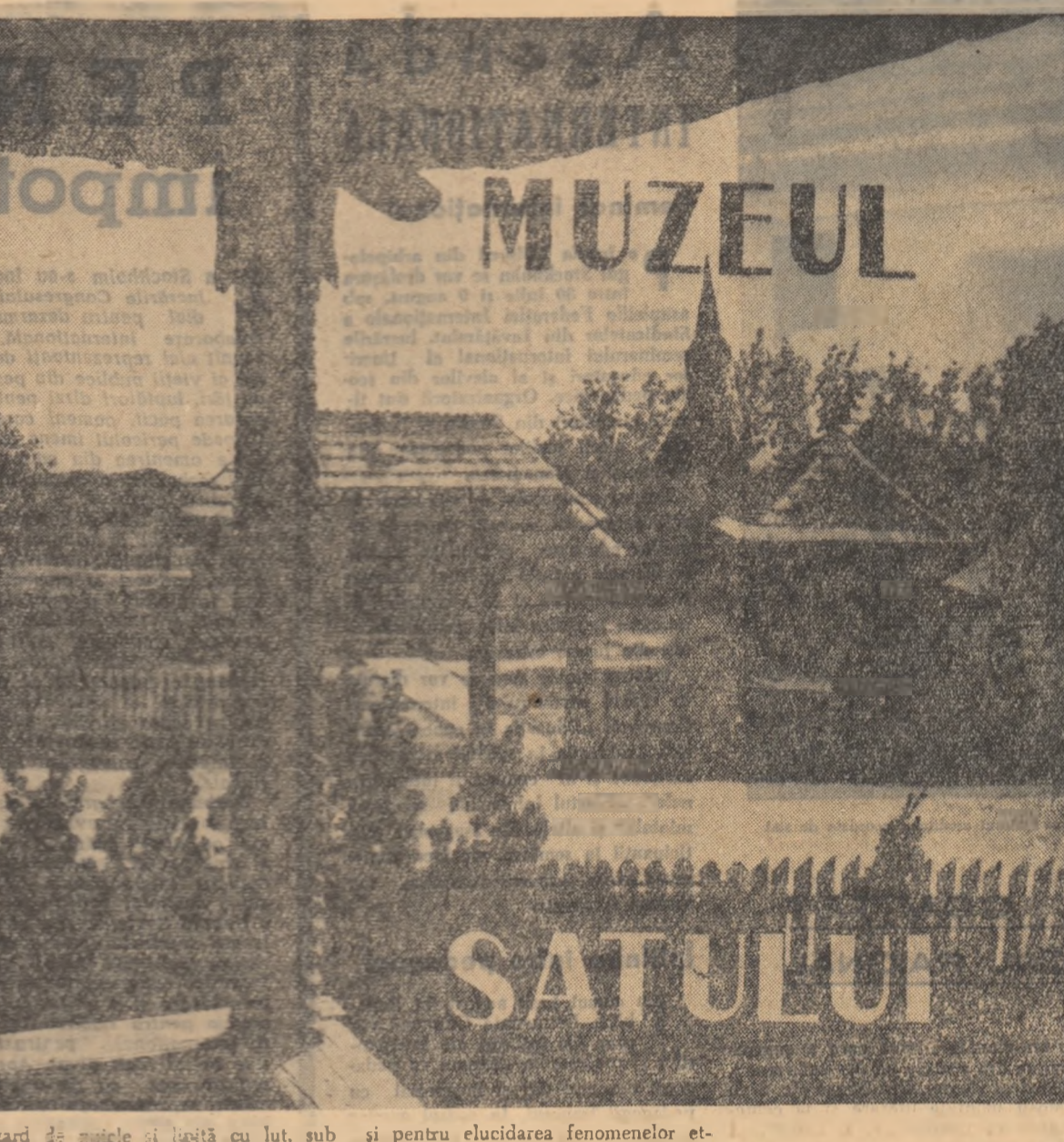
În timpul excursiei profesorii de geografie au efectuat măsurări de debit în două secțiuni transversale ale râului Argeș. Scopul este de a cunoaște caracteristicile hidrometeorologice ale râului în condițiile climatice actuale.

Grupul de studenți și profesori au efectuat măsurări de debit în două secțiuni transversale ale râului Argeș. Scopul este de a cunoaște caracteristicile hidrometeorologice ale râului în condițiile climatice actuale.

Începutul cu expoziția cu caracter permanent în 1938. Muzeul satului din București s-a dezvoltat mult între 1948-1958, în anul puterii populare. El se bucură de un mare interes al publicului și de un larg sprijin material care îl îngăduie să și dezvolte colecțiile și să organizeze în condiții bune excursii culturale și științifice.

Muzeul este un muzeu etnografic în aer liber, așezat în cadrul pitoresc al Parcului de cultură și odihnă între șoseaua Kiseleff și lacul Herăstrău, el constituie un puternic punct de atracție prin cele 42 unități vizitabile. Expoziția sa cuprinde 110 construcții autentice, monumente de arhitectură populară și 11.000 obiecte care ilustrează în mod viu, convingător, aspecte reale din viața socială, din munca și din arta populară.

Muzeul satului înglobează cultura populară românească originală din ultimele trei veacuri și aspecte din cultura naționalităților conlocuitoare. Desfășurate din sătele de origine și transferate în muzeu, unde au fost reconstruite cu cei mai calificați meșteri țărani din partea locului, monumentele muzeului au fost grupate în sectoare diferite, pe regiuni istorice. Ele reprezintă cele mai caracteristice zone etnografice ale țării și stă amplasate după un plan prestabilit, care ține seama de amănunțit harta României. În ansamblu, ele alcătuiesc un mic sat original, cu palate de țară și cu flori, cu arbori decorativi și pomi fructiferi, cu alei și ulițe de piatră cărășă sau de țărâniș, tot felul de construcții de o mare diversitate arhitectonică. Sunt case și construcții anexe de tot felul, biserici cu turle ascuțite, fântâni și toane, garduri împelitate din nujle ori moșate din scinduri traforate, porți sau arcade sculptate, stehere și uluie industriale din lemn puse în micșare prin câștigarea pietrelor de sare și folosite la străjindă piază așezată, la stocarea uluilor de sare, ori la presărat leșturii din lână pentru casă și pentru îmbrăcăminte.

Muzeul Satului din București.

Printre feburile construcții, un loc important îl ocupă diferitele tipuri de locuințe în care se reflectă, cu o mare putere de evocare, condițiile materiale, sociale și profesionale ale oamenilor care le-au folosit. Aceste locuințe sunt demonstrative pentru evoluția sistemelor constructive țărănești și pentru starea materială a categoriilor sociale țărănești din oîndrindul nostru de clasă.

Un alt aspect important este reprezentat de construcțiile de tip case de țară, care au fost reconstruite pe baza planurilor și schiurilor întocmite de specialiștii în domeniu. Aceste construcții sunt caracteristice diferitelor regiuni istorice și reflectă, în mod viu, condițiile de viață și nivelul de dezvoltare a satului românesc în diferite perioade istorice.

Muzeul satului este un muzeu etnografic în aer liber, așezat în cadrul pitoresc al Parcului de cultură și odihnă între șoseaua Kiseleff și lacul Herăstrău. El constituie un puternic punct de atracție prin cele 42 unități vizitabile. Expoziția sa cuprinde 110 construcții autentice, monumente de arhitectură populară și 11.000 obiecte care ilustrează în mod viu, convingător, aspecte reale din viața socială, din munca și din arta populară.

Elevii și folclorul

Comitetul regional U.T.M. Timisoara, la colaborare cu secția de învățământ și cultura a statului popular regional, a inițiat organizarea unor excursii de elevi ai școlilor medii care se vor ocupa de culegerea de materiale folclorice pentru concursul pe tema „Să ne cunoaștem înmul anului”.

Această inițiativă este laudabilă și binevenită. Participarea elevilor la culegerea materialelor folclorice, care a luat astăzi un avânt atât de larg, reprezintă, pe de o parte, o contribuție izemnată la mișcarea folclorică în țară, pe de altă parte un aport la educarea tineretului în spiritul dragostei față de popor, față de mineciunile sale creativi. Piii de muncitori și de țărani muncitori, aflându-se în mijlocul celor ce produc folclorul, pot — prin legăturile lor strînse cu pășunitorii sau răspîndirii de literatură populară — să obțină rezultate frumoase și bogate în această acțiune.

În timpul vacanțelor mulți dintre elevii noștri participă ei înșiși, alături de părinți, frați și surorile lor, la diferite munci agricole care sînt însoțite adesea de manifestări folclorice. Ei au astfel prilejul să le observe în mod nemijlocit. Nu o dată au posibilitatea de a asista chiar la plămîntarea spontană a unor doine, proverbe sau

strigături. În mod tot alt de firec elevii pot urmări și alte aspecte ale vieții satelor — jocurile, dansurile, nunțile și sărbătorile tradiționale, precum și nesfârșita serie de obiceiuri și tradiții străvechi, marcare ale ogoarii vieții sufletești a poporului nostru. Recolta folclorică de elevii noștri poate fi astfel într-adevăr remarcabilă și utilă, ea puluind atât pecelea autenticității ei și a prospețimii creațiilor sale.

Pentru a da razele dorite, această acțiune are însă nevoie de o serioasă îndrumare din partea profesorilor de limba și literatura română, elevii culegători de folclor trebuind să cunoască regulile stabilite de știința folclorică în legătură cu înregistrarea și adnotarea lextelei. Principala atenție a elevilor trebuie îndreptată îndeosebi asupra noilor creații folclorice, în conținutul cărora se reflectă marile transformări politice, economice și sociale din țara noastră — viața nouă a țărănimii muncitoare, lupta împotriva exploatării chibărești, viața din gospodăriile agricole colective, dragostea dîntre naționalități conlocuitoare, necontenita ridicare a nivelului de trai și cultural al poporului etc.

Importanța activității elevilor în culegerea acestei literaturi este indiscutabilă. Bineînțeles, publicarea culegerilor efectuate de elevi trebuie încredințată, prin cadre didactice și prin secțiile de învățământ și cultură ale statului popular, institutelor și periodicelor de cultură și literatură populară, pentru ca astfel să fie cit mai deplin valorificate.

Desigur că pedagogii vor trebui să pună în această acțiune accentul nu numai pe utilitatea ei științifică, dar și pe efectele educative pe care le poate avea cunoașterea folclorului asupra elevilor.

Exemplul comitetului regional U.T.M. din Timisoara și al secției de învățământ și cultură a statului popular din această regiune trebuie urmărit și completat cu noi inițiativă și acțiuni pentru descoperirea și cunoașterea patrimoniului folcloric al poporului nostru.

I. AXENTIE

VICTOR LUCREȚIU

COMENTARII

Excursie sau plimbare?

Excursie școlară pe valea Prahovei. În prima zi excursioniștii s-au oprit la Bușteni. A fost o zi de odihnă. Elevii s-au jucat în jurul cabanei, au admirat creștele ascuțite ale munților. Retrasi în sala de mese, profesorii au jucat șah, au istorisit amintiri din alte excursii și, bineînțeles, au mai „dezbătut” o dată — de data aceasta neoficial — situația la învățatura a elevilor.

Așa a fost în ziua întâia. A doua zi, cu forțe sporite, elevii și profesori au pornit spre cascada Urloatoare. Au trecut pe lângă fabrica de hirtie și nimeni n-a spus nimic. Au mers de-a lungul funicularului și nimeni n-a scos o vorbă. Adică greșesc. Au vorbit profesorii între ei și elevii de asemenea.

Spunea un elev despre funcionari: — Asta e linia de înaltă tensiune. Știi, aia care trece și pe la noi, prin marginea Bucureștilor.

— Da de unde! răspunde un altul. E linie care duce curentul sus, la cabanele de pe munte.

Din cînd în cînd, profesorii luau totuși contact și cu elevii: — Mergeți mai repede, ce ați rămas așa în urmă?

Profesorul de geografie, care se afla în fruntea coloanei, tempera elanul celor grăbiți: — Mai încet. Să nu treacă nimeni înaintea mea.

Au ajuns în sfîrșit la cascadă. Aici au primit, au ascuțit și s-au minunat. Au vădit că să se poată auzi unii pe alții, pînă au răsușit. Apoi s-au înapoiat obstinți la cabană.

Munții sînt pe acolo? — Păi... mata nu știi? Munții Carpați.

— Și... la fabrica de hirtie ai fost? — Ei, tătucule, zimbii copilul, vîd eu că vroți să mă încurci. Dar nu nici o fabrică de hirtie la Bușteni. Aia despre care spui matal e uzina electrică. Am văzut și stâlpii care duc curentul sus, la cabane, cînd am mers spre Urloatoare.

Cînd ramaseră singuri, cei doi părinți se priviră interogativ: — Ce parere ai despre o asemenea excursie? Întrebă mama băiatului.

— Excursie? Hm... Asta a fost plimbare, nu excursie.

— Dar pe munte ați urcat? Ce

— Așa a fost în ziua întâia. A doua zi, cu forțe sporite, elevii și profesori au pornit spre cascada Urloatoare. Au trecut pe lângă fabrica de hirtie și nimeni n-a spus nimic.

— Mergeți mai repede, ce ați rămas așa în urmă?

OVIDIU MANIȚIU

Contribuția pedagogilor la Festivalul „I. L. Caragiale”

Începînd cu anul acesta s-a organizat în toată țara Festivalul „I. L. Caragiale”. Rolul pedagogilor este să contribuie la realizarea acestui festival, să organizeze concursuri și activități culturale, să contribuie la creșterea interesului copiilor față de literatura și arta populară.

Un rol important îl joacă profesorii de literatură și istorie, care pot organiza cursuri de pregătire a copiilor pentru concursurile organizate în cadrul festivalului.

De asemenea, profesorii de muzică și dans pot organiza spectacole și recitaluri care să contribuie la promovarea culturii populare.

În concluzie, contribuția pedagogilor este esențială pentru realizarea Festivalului „I. L. Caragiale” și pentru creșterea interesului copiilor față de literatura și arta populară.

Bogățiile deltei

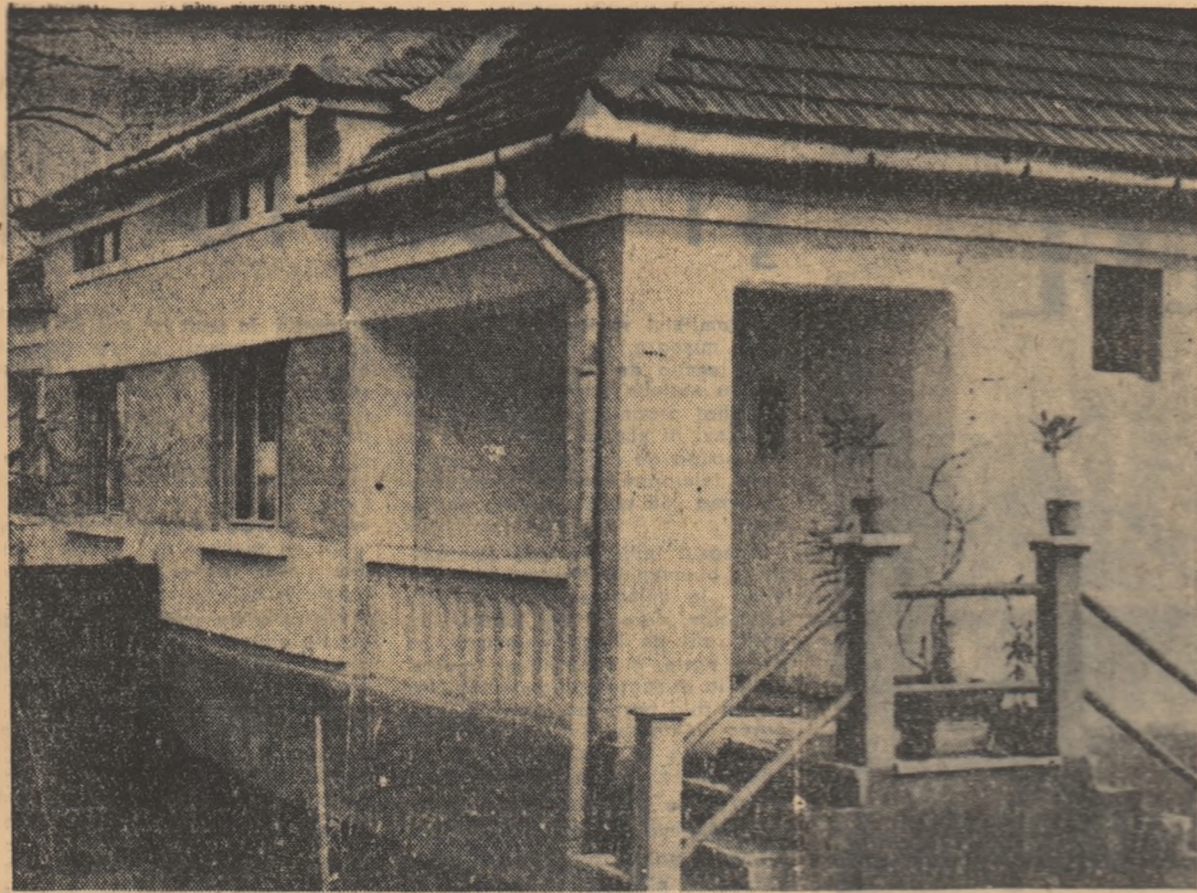
Țara noastră are numeroase regiuni frumoase, locuri pitorești în care excursiștii pot vedea și afla lucruri interesante, unde pot admira priceputi minune. Una dintre regiunile pe care profesorii și elevii o au în vedere în fișarea itinerariilor lor pentru excursii este și Delta Dunării. Pedagogii vin cu elevii lor aici nu numai pentru că delta este frumoasă prin pitorescul ei, prin înfrînturile de ape și lanurile de stuț nesfîrșite, nu numai pentru că ea reprezintă una din regiunile patriei care nu are asemenea pe continent, dar și pentru că acest „paradis al apelor” oferă numeroase aspecte interesante și instructive care pot contribui la înmulțirea cunoștințelor elevilor.

Stuful deltei este o uriașă acțiune națională. Colaborarea care a început nu de mult între țara noastră, R. P., Polonia, R. Cehoslovacia, R. D. Germană va transforma delta într-un gigantic centru industrial pentru exploatarea stufului. La această realizare ca contribuții în mare măsură s'aprinde pe care îl acordă U.R.S.S.

Industria de pește este un element auxiliar în industria de cauciuc, ca și în pregătirea unor rășini necesare plasticilor produse din deșeurile de lemn. Din stuf se ca extrage și drojdia fureferă.

Industria de pește este un element auxiliar în industria de cauciuc, ca și în pregătirea unor rășini necesare plasticilor produse din deșeurile de lemn. Din stuf se ca extrage și drojdia fureferă.

Industria de pește este un element auxiliar în industria de cauciuc, ca și în pregătirea unor rășini necesare plasticilor produse din deșeurile de lemn. Din stuf se ca extrage și drojdia fureferă.

Pedagogii Gh. Ciobanu și Ion Costin din Baia Mare și-au construit de curând o casă cu cabinetul cercetării școlare de casă

MUNCA UNUI COMITET SINDICAL RAIONAL

Rezultatele obținute în activitatea culturală de comitetul sindical al muncitorilor din învățământ din Rîmnicu-Vilcea — relevată și cu prilejul concursului artistic organizat de C.C. al S.M.I.C. — au trezit mult interes în rândul cadrelor didactice și al activiștilor sindicali. Aceste rezultate se datorează muncii susținute pe care au desfășurat-o alături organizațiile sindicale din școlile raionului, cit și comisia culturală a comitetului sindical.

De la început trebuie menționat că activitatea culturală a muncitorilor din învățământ din Rîmnicu-Vilcea are o puternică tradiție, că este rodul unor strădănii depuse ani la rând. Aproape nu a fost an în care corul, orchestra, echipa de dansuri, brigăzile artistice de agitație sau echipele de teatru ale comitetului sindical sau ale organizațiilor sindicale din școli să nu obțină premii și diplome la diferite concursuri și, ceea ce este mai important, să nu se impună, sub raportul valorii educative și artistice a activității desfășurate, prin toate spectacolele date.

Corul, care aniversază în curând 10 ani de la înființare, cuprinde în repertoriul său peste 80 de cîntece românești și sovietice. Cîntecul de masă, cîntecul patriotic, este larg reprezentat în repertoriul tocani pentru aprecierea de care se bucură în rîndurile jubiloare de muzică corală. La alcătuirea repertoriului sînt luate în considerație, în primul rînd, criteriile educative. Corul a crescut an de an și sub raport numeric, avînd astăzi un activ de bază de peste 100 de membri.

Orchestra de cameră, care cuprinde 12 instrumentiști, are și ea o tradiție, fiind în vîrstă de 8 ani. În toamna anulului trecut orchestra a sărbătorit cel de al 100-lea concert.

Brigăzile artistice de agitație și echipele de teatru ale organizațiilor

sindicale din Brezoi, Govora, Sălaștrul, Greblești, Copăcel-Rîreni au devenit de asemenea cunoscute și apreciate alături de cadrele didactice. În fața cărora au prezentat numeroase spectacole, cit și de jurnaliștii muncitori, pentru care organizează programe speciale la căminele culturale.

Ceea ce a determinat în bună măsură succesul acestor formații artistice este faptul că ele au muncit tot timpul avînd în față perspectiva activităților viitoare, că și-au pornit în totdeauna repetițiile șiînd cînd și pentru cine vor prezenta spectacolele. Propunîndu-și în repertoriu piese care răspundătoare pregătirilor și posibilităților de care dispuneau, artiștii amatori au izbutit de fiecare dată să-și ducă cu bine la capăt munca, au cîștigat aprecierea și dragostea spectatorilor. Din experiența lor ar trebui să învețe acele formații artistice care, rezumîndu-și de multe ori activitatea numai la repetiții, sîrjesc în cele din urmă prin a se demobiliza, a obosi, ceea ce face ca membrii lor să renunțe la orice acțiune. Este cazul, în special, al formațiilor artistice care-și propun în repertoriu piese grele, care cer o pregătire de luni de zile.

Comitetul sindical al muncitorilor din învățământ din raionul Rîmnicu-Vilcea nu și-a rezumat activitatea culturală numai la formațiile artistice. În cadrul școlilor și al colțiilor roșu, organizat la sediul sindicatului, au fost prezentate cicluri de conferințe pe teme pedagogice, științifice, literare, ideologice, ca și informări asupra evenimentelor internaționale. Este demnă de semnalat grija pe care a manifestat-o comitetul sindical pentru ca propaganda prin conferințe să fie eficientă și atractivă. Astfel, conferința cu tema „Patriotismul socialist” a fost ilustrată prin-

te-un montaj literar care a cuprins pagini din operele lui M. Sadoveanu, Calistrat Hogaș, Geo Bogza etc. S-au folosit montaje literare și la conferințele cu temele „V. I. Lenin”, „I. Mair” etc.

În organizarea activității culturale-educative în rîndurile membrilor de sindicat un loc de seamă îl ocupă și excursiile. Cadrele didactice au făcut excursii la București — unde au vizitat întreprinderi industriale, muzee și teatre — ca și pe valea Oltului, la Craiova etc.

Comitetul sindical nu a neglijat nici mobilizarea cadrelor didactice pentru a participa la activitatea culturală în cadrul S.R.S.C. și Universității populare, și Palatului Culturii sau al stației de radiofonație. Profesori comunisti Ion Ceaptescu, Ilie Cărbăță și Nicolae Georgescu, bencioari, care lucrează în cadrul S.P.S.C., dețin o română și susținută activitate de popularizare a științei în rîndurile membrilor muncii din întreprinderi și de la sate. Numeroși profesori, mobilizați de organizațiile sindicale, se deplasează în fiecare săptămîna la căminele culturale pentru a susține conferințele. Profesori Iulian Comănescu și N. Cantemir prezintă la stația de radiofonație emisiuni pedagogice și literare.

La cîștigul sportiv, profesorii și învățătorii le-au fost create posibilități pentru a face antrenamente la volei, tenis de masă și șah.

Succesele obținute în activitatea cultural-educativă a comitetului sindical al muncitorilor din învățământ din Rîmnicu-Vilcea se datorează muncii pline de avînt a cadrelor didactice, ca și însușirii cu care tovarășii Ion Ionescu-Basu, președintele comitetului, și Vasile Roman, locțiitor de președinte, se ocupă de îndrumarea și organizarea acestei activități.

M. TANASESCU

Cluburile în timpul vacanței

Semnalăm cu un an în urmă, referindu-ne la activitatea Clubului muncitorilor din învățământ din Capitală, faptul că o dată cu vacanța de vară, activitatea în club slăbește simțitor sau chiar, în unele sectoare, înceta de desăvîrșire.

Nota noastră de atunci ridică o serie de probleme: pot oare cluburile să organizeze activități pe timpul verii, adică în perioada concediilor? Și dacă pot — care trebuie să fie natura acestor activități? Vizitînd de curînd câteva cluburi și colțuri roșii ale muncitorilor din învățământ, ne-am dat seama că aceste probleme au primit acum răspuns — și anume, un răspuns afirmativ la prima întrebare și unul destul de lămuritor la cea de a doua.

Colectivul de conducere al clubului din bulevardul 6 Martie din Capitală și-a întocmit programul de activitate pe timpul verii punînd un accent deosebit pe organizarea activității turistice. În colaborare cu colectivul sportiv „Olimpia”, clubul organizează în fiecare lună excursii pe o durată de 7-10 zile în cele mai pitorești locuri din țară. Este interesant și demn de subliniat că în itinerariul acestor excursii sînt cuprinse vizite la marile întreprinderi. Aceste vizite nu rîmîn simple treceri în revistă și nu se rezumă la satisfacerea unei curiozități oarecare, ci urmăresc să facă cunoscute cadrelor didactice diferite aspecte ale producției. Astfel, vizitînd întreprinderi din Orașul Stalin, Hînedoara, București, cadrele didactice s-au familiarizat cu problemele automatizării, ale tehnicii înaintate, au

cercetat volumul de cunoștințe necesare muncitorilor pentru a mînuși cu pricepere mașinile moderne din întreprinderile respective. Fiește că toate acestea se leagă de activitatea lor viitoare, care va putea fi mai bine orientată, mai organic legată de cerințele vieții, ale economiei naționale.

În afara acestor excursii, clubul a organizat și organizează excursii mai scurte, de cite 3-4 zile, în Delta Dunării și la Porțile de Fier, sau excursii de 1-2 zile la Snagov. Conducerea clubului a luat măsuri pentru amenajarea unor săli speciale de biliard, șah, tenis de masă care se află permanent la dispoziția cadrelor didactice. De mult succes se bucură în rîndurile pedagogilor și inițiativa clubului de a prezenta săptămînal filme cu caracter pedagogic sau care să trateze diferite probleme educative, precum și de a organiza vizionări ale programelor televizive.

Spre deosebire de anii trecuți, anul acesta și biblioteca clubului și-a dezvoltat simțitor activitatea. Ea a pus la dispoziția cadrelor didactice cărți și completează studiile sau care urmează cursurile de perfecționare o sală de lectură spațioasă și bibliografia de care au nevoie. În holul clubului, expoziția de grafică și artă decorativă a profesorilor de desen din București atrage de asemenea numeroși vizitatori.

Asemenea activității au organizat și cluburile din orașele Brăila, Galați, Sibiu. Ceea ce le lipsește însă tuturor cluburilor noastre este activitatea de propagandă prin conferințe. Gresesc aici care n-er în timpul vacanței pedagogii n-ar fi dispuși să auzie

conferințe pe probleme profesionale sau chiar pe alte probleme. Sotom că nîcînd nu e un sezon mai potrivit decît acesta pentru a organiza propaganda prin conferințe. Succesul acestei activități depinde, desigur, de alegerea temelor, de calitatea conferinței, de pregătirea conferențiarului.

În legătură cu activitatea pe timpul verii a cadrelor didactice sotom timp necesar să sugerăm organizarea de cluburi sezoniere în localitățile unde nu există cluburi permanente. Problema ar putea fi foarte simplu soluționată, dacă fiind că numeroase localități de școli rîmîn pe timpul vacanței nelolosite, iar materialele necesare unui asemenea club există la fiecare comitet sindical raional sau, dacă nu, pot fi foarte ușor procurate. În felul acesta cadrele didactice din orașe ca Iași, Cluj, Arad, Oradea etc., care nu au la îndemînă un club permanent, ar putea dispune de un club pe timpul vacanței.

Pentru o mai bună activitate în viitor organele în drept urmează să soluționeze și unele probleme de organizare a cluburilor. În momentul de față, unele comitete sindicale nu cunosc condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un club. În orașul Tecuci, de pildă, în statisticile organelor superioare figurează un club al cadrelor didactice, deși aci ar putea fi vorba cel mult de un colț roșu, lipsind condițiile de spațiu necesare unui club.

Rezolvînd și aceste probleme, comitetele sindicale vor contribui mai mult la crearea celor mai bune condiții pentru ca pedagogii să-și petreacă vacanța în mod plăcut și instructiv.

C. R.

Agenda INTERNAȚIONALĂ

Seminar internațional

Pe insula Lillred din arhipelagul Stockholm se vor desfășura între 30 iulie și 9 august, sub auspiciile Federației Internaționale a Sindicatelor din Învățămînt, lucrările seminarului internațional al tinerilor educatori și al elevilor din școlile pedagogice. Organizatorii sînt tinerii învățători din Suedia și Norvegia și elevii școlilor pedagogice din Finlanda și Danemarca.

Scopul seminarului — așa cum arată prospectul — este de a da tinerilor educatori prilejul să discute problemele actuale privind educația și munca școlară și de a contribui la întărirea relațiilor între tinerii educatori din lumea întregă.

Printre temele care se vor discuta în cadrul seminarului internațional figurează: „Educația în epoca atomică”, „Educația în spiritul cunoașterii reciproce și al cooperării internaționale”, „Efortul intelectual și igiena mentală” și altele. De asemenea, participanții la seminar vor face numeroase vizite, excursii științifice, vor viziona filme etc.

Întîlnire între pedagogi

În cursul lunii august, în Republica Democrată Germană vor avea loc întîlniri ale învățătorilor și profesorilor germani cu pedagogii din alte țări și în special cu pedagogii francezi. În cadrul acestor întîlniri se vor organiza trei seminarii profesionale la care se vor discuta problemele legate de predarea limbii franceze (Dresda 2-22 august), de predarea istoriei (Dresda 2-22 august) și de predarea limbii germane (Erfurt 2-21 august).

Dezbateri în legătură cu presa studențească

La 23 iulie a.c. au început la Sibiu lucrările Seminarului internațional al redactorilor presei studențești organizat de Uniunea Asociațiilor Studenților din R.P. România în colaborare cu Uniunea Internațională a Studenților.

La lucrările seminarului participă reprezentanți ai diferitelor publicații și organizații studențești din Indonezia, Franța, U.R.S.S., R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Arabă Unită, Algeria, Cehoslovacia și din alte țări. Temele principale ale seminarului sînt rolul și locul presei studențești în viața universitară, probleme de redactare a presei studențești, precum și dezvoltarea colaborării internaționale în domeniul presei universitare studențești.

Universitarii francezi luptă împotriva înarmării atomice

Oamenii de știință din întreaga lume, conștienți de pericolul care amenință viața popoarelor ca urmare a politicii agresive promovate de S.U.A., au protestat în repetate rînduri împotriva acțiunilor cercurilor imperialiste menite să ducă la declanșarea războiului.

Recent, comitetul de conducere al Uniunii Universitarii Francezi a adresat oamenilor de știință un apel în care se atrage atenția asupra pericolului pe care-l prezintă pentru Franța continuarea politicii de înarmare atomică. În apel se arată că Franța se află în fața următoarelor dileme — sau acceptă instalarea pe teritoriul său a rampelor de lansare a proiectilelor atomice, contribuind astfel la accelerarea cursei înarmării atomice în disprețul adevăratei sale securități, sau își consacră forțele spre a contribui, prin inițiativa de pace, la desistarea internațională și la dezarmare. Militudinea pentru alegerea celui de al doilea drum, universitarii francezi își vor acțiunea cu aceea a altor personalități și autorități științifice de răspundere și unanim respectate, a organizațiilor și guvernelor care au declarat că nu există valvare decît pe calea înțelegerii și coexistenței pașnice.

„Noi, care prin munca noastră știmem atlașii valorilor universale ale științei și culturii — arată în continuare Apelul — noi, care constatăm în ce măsură constrîngerile materiale și morale pe care le produce războiul rece împiedică progresul științific și uman, simțim nevoia imperioasă de a lua parte la mișcarea oamenilor ce se ridică pentru menținerea păcii și destinul pașnic al popoarelor. Multe exemple recente au arătat care poate fi puterea opiniei publice cînd ea este fondată pe o informare serioasă și animată de un ideal generos.

Pentru aceasta noi îl chemăm pe universitarii să-și afirme convingerea că datoria actuală cea mai imperioasă a Franței este să se opună instalării pe pămîntul său a rampelor de lansare a rachetelor, să ceară interzicerea experiențelor cu arme nucleare — primul pas spre interzicerea controlată a armelor atomice și termonucleare — să se pronunțe pentru începerea imediată a tratativelor între marile puteri, în vederea creării treptate a condițiilor pentru desistare și pentru dezarmare, singurele capabile de a evita în țara noastră prăpastia mostroasă a războiului atomic”.

Reuniune a Comitetului administrativ al F.I.S.E.

Între 28 iulie și 3 august va avea loc la Moscova o reuniune extraordinară lărgită a Comitetului administrativ al F.I.S.E. cu diferite organizații de învățămînt și reprezentanți ai științei pedagogice. La reuniune se vor dezbate probleme privind principiile democratice în materie de educație. Pe această temă va prezenta un raport Ivan Kairov, președintele Academiei de științe pedagogice din R.S.F.S.R. Numeroase alte personalități au fost invitate să participe cu corapote. Printre acestea se numără profeso-

PENTRU PACE împotriva războiului!

La Stockholm s-au încheiat lucrările Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. S-au reunit aici reprezentanți de seamă ai vieții publice din peste 70 de țări, lupători dirzi pentru păstrarea păcii, oameni care văd limpede pericolul imens ce plîndește omenirea din cauza politicii războinice a cercurilor imperialiste agresive.

Cel peste 1200 de delegați care au participat la congres — oameni de știință și activiști sindicali, scriitori și oameni politici, învățători și reprezentanți ai culterii, tineri și femei, oameni cu convingeri politice și credințe religioase diferite, reprezentanți ai popoarelor de pe întregul glob — s-au unit glasul pentru cauza sîntă a păcii, au dezbătut căile pentru dezarmare și întărirea colaborării internaționale.

Dezbaterile congresului au scos în evidență în mod clar că sînt adevărații apărători ai păcii și cine poartă răspunderea în încordările internaționale. Congresul a subliniat politica de pace a Uniunii Sovietice și a celorlalte țări socialiste, importanța măsurilor luate de U.R.S.S. pentru încetarea experiențelor cu armele nucleare și a propunerilor acesteia pentru slăbirea încordărilor internaționale, pentru tratative la un înalt nivel. Aprecierile pe care au dat-o acestor măsuri reprezentanții opiniei publice din țările capitaliste a dovedit o dată în plus că cercurile imperialiste agresive duc o politică contrară intereselor popoarelor lor.

Imprejurările în care a avut loc congresul, înțărirea de către aceștia a agresiunii imperialiste împotriva popoarelor Orientului arab dau acestui congres o importanță deosebită. Rezoluția prin care Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională protestează împotriva acțiunilor agresive ale Statelor Unite și Angliei și cere agresorilor să înceteze intervenția în Orientul mijlociu este o expresie a reacției opiniei publice mondiale față de provocările la război și de pericolul care amenință omenirea.

Personalități competente, activiști pe țărîm social ca Frîdéric Joliot-Curie, doamna Rameshwari Nehru, John Bernal, James Endicott, M. V. Nesterov și alții au arătat ce primejdie prezintă pentru întreaga omenire continuarea experiențelor cu armele nucleare și a cursei înarmărilor, au subliniat amploarea mișcării pentru apărarea păcii, lupta împotriva colonialismului și necesitatea încetării cursei înarmărilor, a întărit colaborarea internațională.

Congresul de la Stockholm a subliniat primejdia pe care o prezintă pentru omenie exploziile nucleare. Se știe că aceste explozii emană radiații deosebit de dăunătoare organismului omenesc și provoacă tulburări grave. Calculule oamenilor de știință arată că, în cazul continuării experiențelor cu armele nucleare, în anul 1972 nivelul de contaminare va crește de 13 ori față de nivelul actual. Cine poate să rămînă pasiv în fața unor astfel de perspective și să nu fie

Îngrijorat de soarta omenirii? Congresul a arătat că popoarele lumii își spun răspicat cuvîntul împotriva acestui pericol, că își măresc conștiența lupta împotriva experiențelor cu arma nucleară, pentru dezarmare, pentru pace și colaborare internațională.

Alături de celalalt delegat al popoarelor, delegații la congres al poporului român au făcut propuneri prețioase cu privire la utilizarea energiei atomice în scopuri pașnice, la folosirea fondurilor eliberate prin reducerea cheltuielilor militare, la extinderea comerțului internațional și a colaborării între popoare, propuneri care au fost adoptate de congres.

După șapte zile de dezbateri care au scos la iveală unanimitatea părerilor cu privire la rezolvarea problemelor internaționale pe cale pașnică, la înțărirea agresiunilor imperialiste și uneltirilor lor, congresul de la Stockholm a adoptat Declarația cu privire la dezarmare, Apelul către popoare în legătură cu situația din Orientul apropiat și mijlociu și Chemarea Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională.

Imaginea uriașelor forțe mondiale care se ridică pentru apărarea păcii și triumful ei, olerită de lucrările congresului, vigilența cu care ele urmăresc uneltirile imperialiste și întărirea agresiunilor imperialiste în favoarea acțiunilor opiniei publice împotriva pericolului atomic, pentru dezarmare și colaborare între națiuni.

N. COSTIN

Să înceteze agresiunea imperialistă în Orientul arab

(Urmasa din pag. 1)

jurul activ al marii și puternicei comunități a țărîmilor socialiste, orice încercări de a împiedica aceste popoare să-și dobîndească și să-și consolideze independența sînt sortite eșecului.

În aceste zile în întreaga lume se desfășoară o puternică mișcare a popoarelor de condamnare a agresiunii americano-englize. Popoarele cer încetarea imediată a intervenției armate a S.U.A. și Marii Britanii și retragerea trupelor americane și engleze din țările invadate.

Guvernul Uniunii Sovietice, care depune eforturi uriașe pentru salvarea păcii în aceste momente cînd ea este grav amenințată, a avertizat pe agresori că Uniunea Sovietică nu va rămîne indiferentă față de acțiunile care se învecinează cu frontierele ei, că ea va trebui să ia măsurile necesare dictate de interesele securității sale și ale menținerii păcii generale.

Se știe că în cadrul Consiliului de Securitate Uniunea Sovietică a cerut Statelor Unite și Angliei să înceteze amestecul armat în treburile interne ale statelor arabe și să-și retragă imediat trupele de pe teritoriile Libanului și Iordaniei.

Întrucît din cauza obstrucțiilor reprezentanților puterilor occidentale Consiliul de Securitate s-a dovedit a nu fi în stare să pună capăt agresiunii imperialiste din Orientul arab, Uniunea Sovietică a cerut convocarea imediată a unei sesiuni extraordinare speciale a Adunării generale în vederea examinării problemei intervenției Statelor Unite și Angliei în Liban și Iordania”.

În același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guvern ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amîrîre, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.

Marea valoare a propunerii lui N. S. Hrușciov este recunoscută de opinia publică mondială. Masele populare, personalități politice din diferite țări, precum și ziare de diferite orientări acordă noii inițiativă de pace a Uniunii Sovietice prețuire și aprobare.

În fața puternicelor manifestări de apăsare a acestei inițiativă, cercurile agresive nu au îndrăznit să-și poarteză inițiativa de respingere a propunerii sovietice. Plînuind totuși să paralizeze inițiativa sovietică, ele au propus ca întîlnirea șefilor de guvern să aibă loc în cadrul Consiliului de Securitate. Mesajul de răspuns adresat recent de N. S. Hrușciov lui D. Eisenhower anunță că U.R.S.S. este de acord ca întîlnirea să aibă loc în cadrul unor ședințe speciale a Consiliului de Securitate, aceasta fiind o nouă dovadă a dorinței Uniunii Sovietice de a deschide calea spre curmarea conflictului din Orientul arab.

Poporul român, sincer devotat cauzei păcii, a înfiert amestecul armat al colonialiștilor americani și englezi în treburile interne ale popoarelor arabe. În numeroasele mitinguri care au loc în întreaga țară, ca și în demonstrațiile care s-au desfășurat în Capitală în fața legațiilor S.U.A. și Angliei, muncitorii, țărînișii muncitori, intelectuali și studenții au condamnat în mod vehement acțiunile agresorilor și au asigurat popoarele arabe de solidaritate deplină cu lupta lor pentru libertate și independență națională.

Sprînjînd înțeleapta propunere a Uniunii Sovietice cu privire la convocarea unei Conferințe la înalt nivel în vederea curmării agresiunii americano-englize, prețuind gestul guvernului sovietic care este de acord cu convocarea conferinței șefilor de guvern în cadrul Consiliului de Securitate, poporul nostru își uneste glasul cu acela al sutelor de milioane de oameni din lumea întregă care urăsc imperialismul și războiul și cere să se pună capăt acțiunilor agresive ale imperialiștilor americani și englezi.

Întrucît din cauza obstrucțiilor reprezentanților puterilor occidentale Consiliul de Securitate s-a dovedit a nu fi în stare să pună capăt agresiunii imperialiste din Orientul arab, Uniunea Sovietică a cerut convocarea imediată a unei sesiuni extraordinare speciale a Adunării generale în vederea examinării problemei intervenției Statelor Unite și Angliei în Liban și Iordania”.

În același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guvern ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amîrîre, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.

Întrucît din cauza obstrucțiilor reprezentanților puterilor occidentale Consiliul de Securitate s-a dovedit a nu fi în stare să pună capăt agresiunii imperialiste din Orientul arab, Uniunea Sovietică a cerut convocarea imediată a unei sesiuni extraordinare speciale a Adunării generale în vederea examinării problemei intervenției Statelor Unite și Angliei în Liban și Iordania”.

În același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guvern ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amîrîre, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.

În același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guvern ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amîrîre, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.

În același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guvern ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amîrîre, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.

În același timp, avînd în vedere gravitatea situației, Uniunea Sovietică caută noi soluții menite să ducă la o reglementare grabnică a conflictului din Orientul apropiat și mijlociu. La 19 iulie, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., a adresat șefilor de guvern ai S.U.A., Angliei, Franței și Indiei mesaje în care guvernul sovietic propune convocarea imediată a unei conferințe pentru a se adopta, fără amîrîre, măsuri în vederea încetării conflictului militar din Orientul arab.